

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 172. 22 maart 1944 maakte het nieuwe kleine jazzplatenmerk Keynote opnamen van de Kansas City Seven: Buck Clayton-trompet, Dicky Wells-trombone, Lester Young-tenorsaxofoon, Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Rod Richardson-bas, Jo Jones-drums. Het vierde en laatste stuk was Buck Clayton's "Destination K.C.", u hoort achter elkaar take 1 en 2.

- plaat 1 Kansas City Seven: Destination K.C. (Buck Clayton)
B/4 - 3:54 - Fontana 883 278 JCY
Kansas City Seven: Destination K.C. (Buck Clayton)
B/5 - 4:54 - idem

"Destination K.C." van Buck Clayton die toen in uniform speelde en de Basie Band wegens militaire dienst had moeten verlaten. Take 1 en 2 waren het, 22 maart 1944 door Keynote opgenomen in New York City: Buck Clayton-trompet, Dicky Wells-trombone, Lester Young-tenorsaxofoon, Count Basie-piano onder het pseudoniem 'Prince Charming' omdat hij onder contract stond bij Columbia, Freddie Green-gitaar, Rod Richardson-bas, Jo Jones-drums. Prez, Lester Young nam 1 mei op voor weer een nieuw jazzplatenmerk, Savoy. De ritme-sectie was de Basie ritme-sectie maar met Shadow Wilson op drums in plaats van Jo Jones. Dit is de 1e take van "Lester's Blues", ook genoemd "Blue Lester".

- plaat 2 Lester Young Quartet: Blue Lester (Lester Young)
2/4 - 3:20 - Monkey Records MY 40008

■ "Blue Lester". Als tweede stuk, en daarvan hoort u de 2e take, de ballad "Ghost of a chance".

- plaat 3 Lester Young Quartet: Ghost of a chance (Young, Crosby, Washington)
3/3 - 3:20 - idem

Na "Ghost of a chance" werd "Indiana" opgenomen, het vierde stuk was net als het eerste een blues, en net als ^{werd} bij die eerste ~~werd~~ één take ~~gemaakt~~ gemaakt. "Lester's Savoy jump", dan wel "Jump Lester Jump".

- plaat 2 Lester Young Quartet: Jump Lester Jump (Lester Young)
2/5 - 3:14 - idem

"Jump Lester Jump", tenorsaxofonist Lester Young op 1 mei 1944 in New York City voor Savoy met Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar Rod Richardson-bas en Shadow Wilson-drums.

Basie speelde met zijn orkest sinds januari met regelmaat in de Blue Room van het Lincoln Hotel in New York en daar vandaan werd met regelmaat via de radio uitgezonden. Uit de maanden april en mei is iets bewaard gebleven, vandaag sluit ik af met een stuk dat ontstaan was kort nadat de Basie Band vanuit Kansas City in New York arriveerde en verschillende musici kamers huurden in het Woodside Hotel aan de 142ste Straat in Harlem. Het stuk was 22 augustus '38 door Decca voor het eerst opgenomen, Lester Young speelde er een opwindende solo in met als inzet zijn fameuze 'honk'. Een kleine zes jaar later vanuit de Blue Room horen we opnieuw, na de platen met de Kansas City Seven en de Basie ritme-sectie, hoe Lester Young's manier van spelen veranderd is. De relaxede elegante melodische lijnen die konden samengaan met een grote power en swing zijn haast tot clichés geworden, het geluid, de sound, benauwder. "Jumpin' at the woodside".

plaat 4 Count Basie a/h Orchestra: Jumpin' at the Woodside (Basie)
A/1 - 4:36 - Musidisc 30 JA 5105

"Jumpin' at the Woodside" van Eddie Durham, april of mei 1944 in de Blue Room van het Lincoln Hotel in New York gespeeld door Count Basie and his Orchestra. Vier trompetten: Ed Lewis, Al Kilian, Harry 'Sweets' Edison en de 21-jarige Joe Newman die mogelijk de trompet-solist was, opvolger van Buck Clayton en vooral bekend geworden door het orkest dat Basie in de jaren vijftig leidde. Ook vier trombones nu: Dicky Wells, Robert Scott, Eli Robinson en de nieuwe man, Ted Donnelly die bij Andy Kirk gespeeld had en later bij Erskine Hawkins zou werken. De vijf saxofoons: Earle Warren en Jimmy Powell: alten, Buddy Tate en Lester Young-tenoren, Rudy Rutherford-bariton. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Rod Richardson-bas, Jo Jones-drums. Een massief klinkende big band met een hard geluid, enorm verschil met 1937-38. Volgende keer nog wat muziek uit die Blue Room als begin van de laatste Basie-aflevering uit de periode 1940-1944. Dit was deel 172, NDS Jazzgeschiedenis, MdR.

0 0 0 0 0

LP: 23
NA 22502